

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

1.1 สภาพที่พึงประสงค์

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางด้านศิลปะ ชื่นชมความงาม สุนทรียภาพ คุณค่าซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนศิลปะสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนโดยตรงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ตลอดจนนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองและแสดงออกในเชิงสร้างสรรค์ พัฒนาระบวนการเรียนรู้ทางศิลปะ การเห็นภาพรวม การสังเกตรายละเอียด สามารถค้นพบศักยภาพของตนเองอันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ หรือประกอบอาชีพได้ด้วยการมีความรับผิดชอบมีระเบียบวินัย สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข(กรมวิชาการ: 1-2)

ดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง เป็นการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ สาระดนตรี ซึ่งดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง เป็นวัฒนธรรมที่เกิดจากการสร้างสรรค์ สังคม และสืบทอดมาเป็นเวลายาวนาน และถือว่าเป็นมรดกอันทรงคุณค่าและเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคเหนือที่สำคัญ ดนตรีพื้นเมืองล้านนาเป็นศิลปวัฒนธรรมที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่นล้านนาภาคเหนือได้เป็นอย่างดี เป็นเครื่องบ่งชี้ว่าชาติไทยของเรามีความเจริญและมีอารยธรรมที่ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าชาติใดๆ ในโลก ซึ่งคนรุ่นหลังควรเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ตระหนัก เห็นคุณค่า และควรดำรงรักษาวัฒนธรรมที่สำคัญนี้ไว้ การจัดการเรียนการสอนดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง ในโรงเรียนนั้นนับว่าเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยอนุรักษ์ พื้นฟู และดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชาวล้านนาไทยภาคเหนือสืบต่อไป

การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เมื่อผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้แล้ว จะทำให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีจิตใจงดงาม มีสุนทรียภาพ รักความสวยงาม ความเป็นระเบียบ รับรู้อย่างพินิจพิเคราะห์ เห็นคุณค่าความสำคัญของศิลปะ ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ตลอดจนศิลปวัฒนธรรมอันเป็นมรดกทางภูมิปัญญาของคนในชาติ สามารถค้นพบศักยภาพความสนใจของตนเองอันเป็นพื้นฐาน

ในการศึกษาต่อ หรือประกอบอาชีพทางศิลปะ มีจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ มีความเชื่อมั่น พัฒนาตนเองได้ และแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ มีสมาธิในการทำงาน มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

การจัดการเรียนการสอนดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง ให้ได้ผลดีนั้น ครูผู้สอนต้องมีทักษะในการสอน เข้าใจในระบบการเรียนการสอน มีความเข้าใจในเนื้อหาวิชา ที่เกี่ยวข้อง ต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักจิตวิทยาในการเรียนการสอนด้วย การจัดการเรียน การสอนต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้ พัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียน สำคัญที่สุด กระบวนการเรียนการสอนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็ม ศักยภาพ การจัดเนื้อหาสาระ และกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ได้เองจากการฝึกฝนให้รู้ วิธีการเรียน(Learning how to learn) การเรียนรู้ควรเน้นที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นบุคคลแห่งการ เรียนรู้ คือ เรียนรู้จากการปฏิบัติของตนเอง (Learning by doing) โดยให้ผู้เรียนสามารถคิด ทำ และนำเสนอ (จำเริญ จิตหลัง 2544: 23-24)

การจัดการเรียนการสอนดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง ครูผู้สอนควรเลือกวิธี สอน และจัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ด้วยตนเองให้มากที่สุด ได้เรียนรู้ด้วยการ ปฏิบัติจริง มีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ และเรียนรู้จากสื่อการเรียนรู้ และแหล่งการเรียนรู้ทุกประเภทรวมทั้งจากเครือข่ายการเรียนรู้ต่างๆ เน้นสื่อที่ผู้เรียน และผู้สอนสามารถใช้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ได้ด้วยตนเอง

1.2 สภาพปัจจุบัน

ในปัจจุบัน การจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในเขตภาคเหนือ เช่น เชียงราย เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง น่าน แพร่ พะเยา พบว่า ในบางโรงเรียนได้บรรจุสาระการเรียนรู้ในเรื่องของดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง ไว้ในหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นสาระเพิ่มเติม และในบางโรงเรียน ก็จัดทำเป็นหลักสูตรท้องถิ่น เพื่อเป็นการอนุรักษ์ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คนรุ่นหลังได้ ศึกษา ตระหนัก และเห็นคุณค่าของมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญ แต่ที่ผ่านมادنตรีพื้นเมืองล้านนา สะล้อ ซอ ซึงก็ยังไม่ค่อยได้รับความสนใจและได้รับความนิยมนักจากเด็ก และเยาวชนเท่าที่ควร ทั้งนี้ เป็นผลมาจากกระแสความนิยมทางด้านดนตรีต่างชาติที่เข้ามาเผยแพร่ อย่างรวดเร็วซึ่งส่งผลทำให้ เด็ก และเยาวชนไม่เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม เป็นเอกลักษณ์ที่ดั้งเดิม และเป็น ภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยซึ่งนับวันจะสูญหายไป และสภาพการจัดการเรียนการสอนดนตรี พื้นบ้านล้านนาสะล้อ ซอ ซึงในปัจจุบันนี้ยังพบว่ายังไม่แพร่หลายเนื่องจากบุคลากรที่มีความรู้

ความสามารถในด้านดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง ยังมีน้อยมากส่วนใหญ่จะเป็นผู้สูงอายุหรือคนชราในชุมชน โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนในบางโรงเรียนก็ยังไม่ค่อยประสบผลสำเร็จ เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีเป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อน ต้องอาศัยการฝึกหัด ต้องอาศัยเวลาในการฝึกฝนในการที่จะทำให้เกิดทักษะ ความชำนาญ แต่เวลาเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ มีเวลาเรียนประมาณ 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์เท่านั้น และในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะนี้ นักเรียนจะต้องเรียนทั้งสาระทัศนศิลป์ สาระดนตรี และสาระนาฏศิลป์ ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นเวลาค่อนข้างน้อย สำหรับที่จะให้นักเรียนได้เกิดความซาบซึ้ง ตระหนัก และเห็นคุณค่า ตลอดจนเกิดทักษะในการเล่นดนตรีจนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ในบางโรงเรียนได้เพิ่มเวลาเรียนในการสอนทักษะดนตรีนอกจากการจัดการเรียนการสอนปกติ โดยจัดในรูปแบบของชมรมหรือชุมนุมต่างๆ ที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ และลงมือปฏิบัติโดยตรง นอกจากนี้ในการจัดการเรียนการสอนดนตรีพื้นบ้านล้านนายังพบว่า ยังขาดครูผู้สอนที่มีความรู้ ความชำนาญในด้านนี้ (คาร์ตัน พุสดี 2541:3-5) และถึงแม้ว่าทางสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จะได้จัดทำคู่มือการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีให้แก่ทางโรงเรียน แต่ทั้งนี้เนื่องจากครูยังขาดทักษะความชำนาญในการถ่ายทอดให้แก่นักเรียน ทำให้โรงเรียนประถมศึกษาในภาคเหนือหลายแห่งที่ได้รับงบประมาณในการสนับสนุนจัดซื้อเครื่องดนตรีพื้นเมืองสะล้อ ซอ ซึง ไม่ได้จัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียน ทำให้เครื่องดนตรีสะล้อ ซอ ซึง บางส่วนถูกทิ้งให้เกิดการชำรุดเสียหาย ซึ่งถือว่าเป็นการสูญเปล่าและสิ้นเปลืองงบประมาณแผ่นดิน

1.3 สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น

สภาพปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง พอสรุปได้ดังนี้ 1) ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่สนใจเรียน และยังไม่ได้รับความนิยมในการเล่นเท่าที่ควร เนื่องจากไม่ได้รับการสนับสนุนและคอยประกบกระแสดความนิยมทางด้านดนตรีต่างชาติที่เข้ามาเผยแพร่อย่างรวดเร็ว 2) ครูผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถด้านดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง ยังมีไม่เพียงพอ 3) เวลาเรียนดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง ยังน้อย ทำให้ไม่เพียงพอต่อการฝึกฝนเพื่อให้เกิดความชำนาญ ซึ่งในการเล่นดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง ต้องใช้เวลาในการฝึกให้เกิดทักษะความชำนาญค่อนข้างมาก ทำให้บางครั้งจะต้องทำการสอนเสริมนอกเวลาเรียนทำให้เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ครูไม่ยอมสอนดนตรี 4) สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนยังมีไม่เพียงพอโดยเฉพาะสื่อที่ใช้ประกอบการเรียน หรือการเล่นเครื่องดนตรีพื้นเมืองล้านนาแต่ละชนิด 5) โรงเรียนบางโรงเรียนไม่ได้ส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง เท่าที่ควร อาจเนื่องมาจากขาดการสนับสนุนทางด้านงบประมาณ และขาดสื่ออุปกรณ์ ทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความตระหนัก ไม่เห็นคุณค่า ในภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สำคัญ 6) หลักสูตรการเรียน

การสอนดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง ยังไม่มีโดยตรง และหลักสูตรการเรียนการสอนในแต่ละท้องถิ่นบางครั้งก็มีความแตกต่างกันไปบ้าง 7) การนำเอาภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามาสอนเพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนครูที่มีความรู้ ความชำนาญ บางครั้งกลับเป็นปัญหา เนื่องจากวิทยากรท้องถิ่นบางคนถ่ายทอดไม่เป็น ไม่มีจิตวิทยาในการสอน ทำให้เกิดปัญหาในด้านวิธีการถ่ายทอดที่ขาดระบบแบบแผน

1.4 ความพยายามในการแก้ไขปัญหา

จากปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอนดนตรีที่ผ่านมา ทางสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จึงได้จัดทำคู่มือการจัดกิจกรรมและแบบฝึกดนตรีให้กับโรงเรียนประถมศึกษาทั่วประเทศ และมีการจัดสรรงบประมาณบางส่วนในการดำเนินการจัดซื้อเครื่องดนตรีพื้นเมือง ในส่วนของหลักสูตรได้เปิดโอกาสให้ครูได้จัดการเรียนการสอนให้ยืดหยุ่นได้ตามเหตุการณ์และสภาพของท้องถิ่นและสอดคล้องกับสภาพชีวิตจริงของผู้เรียน โดยสามารถพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และจัดทำสื่อการเรียนการสอนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพท้องถิ่นได้ตามความเหมาะสม ในขณะเดียวกันครูก็สามารถที่จะจัดการเรียนการสอนให้บูรณาการในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นดนตรีพื้นเมืองล้านนา เรื่อง ซึง เพื่อสร้าง และใช้หลักสูตรท้องถิ่นดนตรีพื้นเมืองล้านนา เรื่อง ซึง โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เหมาะสมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาอีกด้วย (ดาร์ตัน พุสดี: 2541)

1.5 แนวทางการแก้ปัญหา

จากสภาพปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมองเห็นว่าการจัดกระบวนการเรียนการสอนแบบอิงประสบการณ์ เป็นวิธีการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากการปฏิบัติจริง เป็นวิธีการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะ ความชำนาญ การสอนโดยใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มีวิธีการที่หลากหลาย เป็นนวัตกรรมการสอนที่สอนตามสภาวะการเรียนรู้ คือ การสอนในบางครั้งครูเป็นศูนย์กลาง นักเรียนเป็นศูนย์กลาง และบางครั้งก็ต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยมีเพื่อนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์มีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายตามสภาวะการเรียนรู้ มีการผลการวิจัยในการใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ที่ประสบผลสำเร็จเป็นที่น่าพอใจมากมาย ผู้วิจัยจึงเชื่อมั่นว่าการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ เรื่องดนตรีพื้นเมืองล้านนา สะล้อ ซอ ซึง โดยใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น นักเรียนมีความตระหนัก เห็นคุณค่าของวัฒนธรรมท้องถิ่น และสามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ในการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อพัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่อง คนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2

2.2 วัตถุประสงค์เฉพาะ

2.2.1 เพื่อพัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่อง คนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.2.2 เพื่อศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ เรื่อง คนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง

2.2.3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ เรื่อง คนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่อง คนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

3.3 นักเรียนที่เรียนจากชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ เรื่อง คนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 มีความรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 นักเรียนมีความคิดเห็นต่อคุณภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ เรื่อง คนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 อยู่ในระดับเหมาะสมมาก

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 รูปแบบการวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงวิจัย และพัฒนา

4.2 ประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

4.2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 4,959 คน

4.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยส้านพลับพลา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 ประจำปีภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 24 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง

4.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

4.3.1 ดัชนีแบบชิ้นงาน คือ ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่อง ดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2

4.3.2 แบบประเมินความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์ และแบบทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์

4.3.3 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อคุณภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่อง ดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2

4.3.4 เครื่องมือทางสถิติ ได้แก่ การหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

4.4 ระยะเวลาในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนพฤษภาคม 2550 ถึง ตุลาคม 2550

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 ดนตรีพื้นเมืองล้านนา สะล้อ ซอ ซึง หมายถึง เครื่องดนตรีพื้นเมืองในท้องถิ่นภาคเหนือ เครื่องดนตรีที่ใช้เล่นในวง ได้แก่ ซึง สะล้อ ขลุ่ยหลีบ กลองพื้นเมือง ฉิ่ง ฉาบ ซึ่งสามารถบรรเลงได้ทั้งในลักษณะการบรรเลงเดี่ยว และบรรเลงเป็นวง

5.2 เครื่องดนตรีพื้นเมืองล้านนา ซึง หมายถึง เครื่องดนตรี ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีพื้นเมืองล้านนาประเภทเครื่องดีด ในวงดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง

5.3 ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ หมายถึง ชุดสื่อประสมที่จัดเตรียมไว้สำหรับกำหนดแนวทางการเผชิญประสบการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบประสบการณ์หลัก ประสบการณ์รอง ภารกิจ รายละเอียดและขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแผนเผชิญประสบการณ์โดยใช้ความรู้ จากประมวลสาระและเทปภาพเป็นแหล่งวิทยาการเพื่อให้การเผชิญประสบการณ์สำเร็จลุล่วง ประกอบด้วย 3 หน่วยประสบการณ์ คือ (1) การศึกษาเกี่ยวกับดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง (2) การอ่านโน้ตดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง (3) การเล่นเครื่องดนตรีพื้นเมืองล้านนา ซึง

5.4 การสอนแบบอิงประสบการณ์ หมายถึง วิธีสอนที่มีการกำหนดประสบการณ์ที่คาดหวังเพื่อให้ผู้เรียนได้เผชิญ ผจญ และเผชิญประสบการณ์ด้วยการเสาะแสวงหาความรู้ที่เป็นเนื้อหาสาระจากประมวลสาระเรื่องประวัติความเป็นมา ความสำคัญ เครื่องดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซึง และทักษะความชำนาญในการเล่นเครื่องดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซึงจากเทปภาพสำหรับใช้ประกอบภารกิจ /งาน แหล่งวิทยาการที่ชี้แนะในมุมวิชาการ มุมอุปกรณ์ และมุมแสดงผลงานที่ทำให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์

5.5 เขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 หมายถึง เขตพื้นที่การศึกษาที่มีพื้นที่ครอบคลุม 5 อำเภอในจังหวัดเชียงราย คือ อำเภอแม่ลาว อำเภอพาน อำเภอป่าแดด อำเภอแม่สรวย และอำเภอเวียงป่าเป้า

5.6 ล้านนา หมายถึง เขตพื้นที่ที่มีพื้นที่ครอบคลุม 8 จังหวัดในภาคเหนือของไทย ได้แก่ จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ พะเยา ลำปาง แพร่ น่าน ลำพูน และแม่ฮ่องสอน

5.7 ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 หมายถึง คุณภาพของชุดการสอนที่ได้จาก “กระบวนการ” และ “ผลลัพธ์” โดยมีค่าร้อยละ 75ขึ้นไป ค่า 75 ตัวแรก คือ ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ได้จากคะแนนกิจกรรม และผลการปฏิบัติงานระหว่างเผชิญประสบการณ์ ค่า 75 ตัวหลัง คือ ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบหลังการเผชิญประสบการณ์

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่องดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

6.2 นักเรียนที่เรียนจากชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่องดนตรีพื้นเมืองล้านนา สะล้อ ซอ ซึง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 มีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น

6.3 ได้แนวทางในการผลิตชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะเรื่องอื่นๆ อีกต่อไป